

## D E N P Á N Ě

3. neděle velikonoční

30. dubna

neprodejné

## K zamyšlení

V ten den šli dva z učedníků... – Dva z učedníků, kteří slyšeli svědectví žen o prázdném hrobě, reagují velmi zvláště. Místo toho, aby se šli alespoň podívat, jestli je pravda, co říkaly ženy, jdou opačným směrem. Neslychaná zpráva o tom, že Ježíš vstal z mrtvých, ani trochu nevyruší jejich zaběhnuté způsoby uvažování – „my jsme doufali...“.

Evangelista nazývá jednoho z nich Kleofášem.

Ten druhý nemá jméno, nebo lépe řečeno, může mít mnoho jmen, protože může jím být každý z nás, kdo slyšel svědectví o Ježíšově vzkříšení, a přece si jde po svém.

Jestliže jsme však poznali vzkříšeného Pána, nestačí se radovat z toho, že nám hořelo srdce v jeho přítomnosti. Minu-

lou neděli jsme slyšeli: „Jako Otec poslal mne, tak i já posílám vás“ (Jan 20, 21). Každý, kdo se potkal se vzkříšeným Kristem, musí se podobně jako on přiblížit k těm, kdo stále celí smutní kráčí do Emauz. To jsou ti, kteří ještě neslyšeli o Ježíšovi – Vítězi nad smrtí. Jsou to i ti, kteří byli pokřtěni, byli kdysi na biřmování, vzali se v kostele a vědí,

že „Ježíš z Nazareta byl prorok, mocný činem i slovem před Bohem i přede vším lidem,“ ale nic víc to pro ně neznamená.

Jsou to i ti, kteří každou neděli poslouchají čtení z Mojžíše a

Proroků, ovládají, co se ve všech částech Písma na vztahuje na Krista, a vědí velmi dobře, že „on žije“, a přece se pokojně ubírají cestou celí smutní a bez zájmu. Komu se opravdu otevřely oči a poznal Krista, hned vstává a chce jít dál, aby podobně jako sám Ježíš doprovázel bratry, kteří ho ještě neznají a zůstal s nimi, až dokud se také jim nerozhoří srdce.



## Texty k rozjímání

**PONDĚLÍ 1.5.**  
**sv. Josefa Dělníka**  
Gn 1,26 – 2,3  
Mt 13,54-58

**ÚTERÝ 2.5.**  
Sk 7,51 – 8,1a  
Jan 6,30-35

**STŘEDA 3.5.**  
**svátek sv. Filipa a Jakuba**  
1 Kor 15,1-8  
Jan 14,6-14

**ČTVRTEK 4.5.**  
Sk 8,26-40  
Jan 6,44-51

**PÁTEK 5.5.**  
Sk 9,1-20  
Jan 6,52-59

**SOBOTA 6.5.**  
Sk 9,31-42  
Jan 6,60-69

**NEDĚLE 7.5.**  
**4. neděle velikonoční**  
Sk 2,14a.36-41  
*Bůh ho ustanovil Pánem a Mesiášem.*  
1 Petr 2,20b-25  
*Vrátili jste k pastýři svých duší.*  
Jan 10,1-10  
*Já jsem dveře k ovcím.*

## 1. čtení Sk 2,14.22b-33

V den letnic vystoupil Petr s ostatními jedenácti apoštoly a slavnostně promluvil k lidem: „Židé a všichni jeruzalémští obyvatelé, pozorně vyslechněte mou řeč! Bůh vám dal svědectví o Ježíši Nazaretském mocnými činy, divy a znameními, které, jak víte, konal Bůh skrze něho mezi vámi. A on byl vydán, jak to Bůh předem rozhodl a předpověděl, a vy jste ho rukama bezbožníků přibili na kříž a zabili. Ale Bůh ho vzkřísil, zbavil bolestí smrti, protože nebylo možné, aby zůstal v její moci. David přece o něm říká: ‘Mám Pána před očima stále, je mi po pravici, abych se neviklal. Proto se raduje mé srdce a můj jazyk jásá. Ano – i mé tělo odpočine v naději, neboť nevydáš mě podsvětí napospas, nedopustíš, aby tvůj Svatý podlehl porušení. Oznámils mi cesty života, naplníš mě blahem před svou tváří.’“ Bratři, budiž mi dovoleno, abych k vám bez okolků promluvil o praotci Davidovi. Ten umřel a byl pohřben, a jeho hrob máme u nás až dodneška. Byl to prorok a věděl, že Bůh mu přísahou slíbil, že na jeho trůně usadí jednoho z jeho potomků. Viděl tedy do budoucnosti, a když řekl, že nebude ponechán v podsvětí a jeho tělo že nepodlehne porušení, mluvil o Kristově zmrtvýchvstání. Toho Ježíše Bůh vzkřísil, a my všichni jsme toho svědky. Byl povýšen po pravici Boží, od Otce přijal slíbeného Ducha svatého, vylil ho, jak vidíte a slyšíte.

## Žalm 16

### Ukaž mi, Pane, cestu k životu.

Ochraň mě, Bože, neboť se utíkám k tobě. – Pravím Hospodinu: „Ty jsi můj Pán.“ – Ty jsi, Hospodine, mým dědičným podílem i mou číší, – ty mně zachovávaš můj úděl.

Velebím Hospodina, že mi byl rádcem, – k tomu mě i za noci vybízí mé nitro. – Hospodina mám neustále na zřeteli, – nezakolísám, když je mi po pravici.

Proto se raduje mé srdce, má duše plesá, – i mé

tělo bydlí v bezpečí, – neboť nezanecháš mou duši v podsvětí, – nedopustíš, aby tvůj svatý spatřil porušení.

Ukážeš mi cestu k životu, – u tebe je hojná radost, – po tvé pravici je věčná slast.

## 2. čtení 1 Petr 1,17-21

Milovaní! Když říkáte Otec tomu, který soudí nestranně každého podle jeho činů, žijte v bázni po dobu svého vyhnání. Víte přece, že jste ze svého prázdného způsobu života, jak jste ho zdědili po předcích, byli vykoupeni ne snad nějakými věcmi pomíjejícími, stříbrem nebo zlatem, nýbrž drahou krví Krista jako bezúhonného a neposkvrněného beránka. On byl ovšem k tomu vyhlédnut už před stvořením světa, ale pro vás se objevil teď na konci časů. Skrze něho jste uvěřili v Boha, který ho vzkřísil z mrtvých a oslavil, takže když věříte, můžete zároveň v Boha i doufat.

## Evangelium Lk 24,13-35

Ještě ten den první po sobotě se ubírali dva z učedníků do vesnice zvané Emauzy, která je vzdálena od Jeruzaléma šedesát honů. Hovořili spolu o tom všem, co se stalo. Jak tak hovořili a uvažovali, přiblížil se k nim sám Ježíš a připojil se k nim. Ale jako by jim cosi zadržovalo oči, takže ho nepoznali. Zeptal se jich: „O čem to cestou spolu rozmlouváte?“ Zastavili se celí smutní. Jeden z nich – jmenoval se Kleofáš – mu odpověděl: „Ty jsi snad jediný, kdo se zdržuje v Jeruzalémě a neví, co se tam tyto dny stalo!“

Zeptal se jich: „A co se stalo?“

Odpověděli mu: „Jak Ježíše z Nazareta, který byl prorok, mocný činem i slovem před Bohem i přede vším lidem, naši velekněží a přední mužové odsoudili k smrti a ukřižovali. My však jsme doufali, že on je ten, který má vysvobodit Izraele. A k tomu všemu je to dnes třetí den, co se to stalo. Některé naše ženy nás sice rozrušily: Byly časně ráno u hrobu, nenalezly jeho tělo, přišly a

## Evangelium Lk 24,13-35

tvrdily, že měly i vidění andělů a ti prý říkali, že on žije. Někteří z našich lidí odešli k hrobu a shledali, že je to tak, jak ženy říkaly, jeho však neviděli.“

A on jim řekl: „Jak jste nechápaví a váhaví uvěřit tomu všemu, co mluvili pro- roci! Což to všechno nemusel Mesiáš vytrpět, a tak vejít do své slávy?“ Potom začal od Mojžíše, probral dále všechny proroky a vykládal jim, co se ve všech částech Písma na něj vztahuje. Tak došli k vesnici, kam měli namířeno, a on dělal, jako by chtěl jít dál. Ale oni na něho naléhali: „Zůstaň s námi, neboť se připozdívá a den se už nachýlíl.“ Vešel tedy dovnitř, aby zůstal s nimi. Když byl s nimi u stolu, vzal chléb, pronesl nad ním požehnání, rozlámal ho a podával jim. Vtom se jim otevřely oči a poznali ho. On jim však zmizel. Tu si mezi sebou řekli: „Což nám nehořelo srdce, když k nám na cestě mluvil a odhaloval smysl Písma?“

Ještě tu hodinu se vydali na cestu a vrátili se do Jeruzaléma. Tam našli pohromadě jedenáct apoštolů i jejich druhy. Ti řekli: „Pán skutečně vstal a zjevil se Šimonovi.“ Oni sami pak vypravovali, co se jim přihodilo na cestě a jak ho poznali při lámání chleba.

**JUBILEJNÍ MODLITBA  
ZASVĚCENÍ**

Zdrávas, Matko Páně,  
Panno Maria,  
Královno posvátného růžence  
z Fatimy!

Požehnaná mezi všemi  
ženami,

Ty jsi obraz Církve oděné  
do velikonočního světla,  
Ty jsi sláva našeho lidu,  
Ty jsi vítěz  
nad znamením zla.

Proroctví milosrdné lásky  
Otce,  
učitelko zvěstování radostné  
zvěsti Syna,  
znamení hořícího ohně  
Ducha Svatého,  
uč nás,  
v tomto údolí radostí a bolesti  
věčným pravdám,  
které Otec zjevuje svým  
maličkým.

Ukaž nám moc  
svého ochranného pláště.  
Tvé Neposkrvněné Srdce  
ať je útočištěm hříšníků  
a cestou vedoucí k Bohu.

V jednotě se svými bratry  
a sestrami,  
ve víře, naději a lásce,  
odevzdávám se Tobě.  
Skrze Tebe,  
v jednotě se svými bratry  
a sestrami se zasvěcují Bohu,  
ó, Panno Růžence z Fatimy.

A takto obklopen(-a) Světlem,  
které vychází z Tvých rukou,  
smím chválit Hospodina  
navěky věků.  
Amen

Fulnek

- Ne 30.4. Za † Růženu Kubovou, manžela, syny  
a živou rodinu  
Út 2.5. Mše svatá za farnost  
St 3.5. \_\_\_\_\_  
Čt 4.5. \_\_\_\_\_  
Pá 5.5. Za členy živého růžence  
So 6.5. \_\_\_\_\_  
Ne 7.5. Na přímluvu svatého Josefa za farní  
společenství mužů a otců a jejich  
rodiny

Stachovice

- Ne 30.4. Za † rodiče Duškovy, syny  
s manželkami, vnuka a živou rodinu  
Út 2.5. Za členy živého růžence  
Ne 6.5. Za † rodinu Mikovu a Šáchovu

Děrné

- Ne 30.4. Za † Annu Skočkovou, za † a živou  
rodinu  
St 3.5. Za † a živé děrenské hasiče  
Ne 7.5. Za † Františka, Vlastíka, Milana  
a Zuzku

Lukavec

- Ne 30.4. David  
Čt 4.5. Za členy živého růžence  
Ne 7.5. Za † a živé lukavecké hasiče

Vrchy

- Ne 30.4. Poutní mše svatá - za farnost  
Ne 7.5. Za † Stanislava Adamuse, za † sestru  
Naděždu Konečnou a manžela